

TOTEM

dobrušských skautů

DUBEN 2008

ÚVODNÍ SLOVO

Vážené dámy, vážení pánové,

určitě si mnozí z nás mysleli, že již nastane doba jarní - soudě nejen dle kalendářního „jara“. Začali jsme vytahovat šortky, krátká trička a zimní obuv měnit za pohodlné sandále. Avšak! Příroda dokáže divy - pokud tomuto ještě doteď někdo nevěřil, už zkrátka a jednoduše musí! Z toho, co nám bylo předvedeno v posledních dnech (a týdnech), může mít někdo jistý stav unavenosti, špatné nálady či dokonce perplexe. A právě hlavně těmto lidem věnuji dobnové číslo Totemu - na zlepšení nálady či zkrácení dlouhé chvíle v tak rozmanitém počasí, které se snad již brzy ustálí v krásné jarní. Ostatním číslo věnuji jen tak, pro zábavu i skvělé počtení!

A co vůbec nabídne?

Rozhodně největší událostí pro celé středisko bylo usku-

tečnění Malého Velkého plesu, letos s přídavkem „ve víru barev“. Krátké shrnutí jste si mohli přečíst již v Orlickém Týdeníku, avšak zde nám napsala mnohem podrobnější reportáž Pavlač.

Mnozí z vás (resp. z nás) už plánují výlety do přírody, ať už sami, či s oddílem, a tak jsme se rozhodli vám trochu pomoci - nová rubrika „Tip na výlet“ obsahuje popis lokality, která stojí za shlédnutí! Svůj tip nám do tohoto čísla nabídl Ježour.

V měsíci dubnu se koná také celorepubliková akce „Den v krojích“. O tomto a o našem patronovi, sv. Jiří, který je s touto akcí úzce spjat, napsala Pavlač „Téma čísla“, jistě vás to bude zajímat! Přiznám se, že jsem mnohé informace vůbec nevěděl.

U akcí ještě na chvíli zůstaneme - sekce „Pozvánky“ nabízí dohromady 4 „zvadla“ na akce

dobrušského střediska. Neopomeňte si prosím pořádně tuto sekci přečíst a případně informace rozšířit dál.

Nebude chybět ani „Rozhovor s osobností.“ Koho jsme tentokrát vybrali? Dočtete se na dalších stránkách.

Na závěr nechybí ani pravidelná rubrika „Ze starých kronik“, tento měsíc nabízíme pohled do zápisů oddílu Slunečnic, nejedná se tedy o žádný exkurz do daleké minulosti (stejně jako u kroniky Mohykánů), snad si u toho zavzpomínáte.

Jménem redakční rady děkuji všem přispěvatelům a přeji vám pohodové čtení dubnového Totemu

OBSAH TOTEMU

2 - ÚVODNÍ SLOVO

OBSAH TOTEMU

3 - TÉMA ČÍSLA

- SV. JIŘÍ A DEN V KROJÍCH

5 - TIP NA VÝLET

- BYSTRICKÉ HORY

6 - STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

- MALÝ VELKÝ PLES VE VÍRU BAREV

- MEĎÁTKA

- SVĚTLUŠKY

- VLČATA

- SLUNEČNICE

- MOHYKÁNI

- R&R KMEN

14 - POZVÁNKY

- STŘEDISKOVÁ SCHŮZE

- PRVNÍ JARNÍ OHĚŇ

- SPOLEČNÉ FOCENÍ NA NÁMĚSTÍ

18 - ROZHOVOR S...

...LÍDOU MATOUŠKOVOU

21 - ZE STARÝCH KRONIK

23 - VÝZVA

- UZÁVĚRKA

- V PŘÍŠTÍM ČÍSLE...

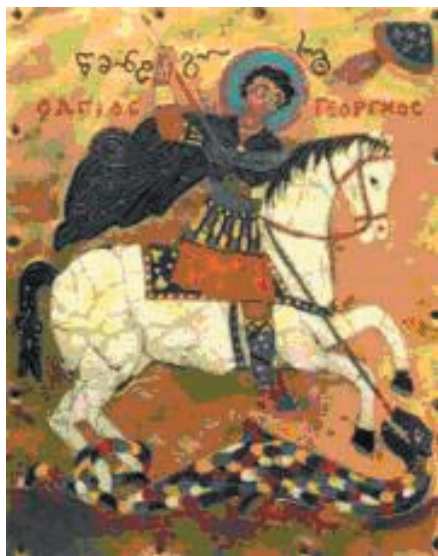
- TIRÁŽ

24 - CITÁT

TÉMA ČÍSLA

24.4. - SVÁTEK SV. JIŘÍ

Svatý Jiří je u nás dobře známý. Je mu zasvěcena například rotunda na vrcholku Řípu, bazilika a klášter na Pražském hradě, malá obec nedaleko Ústí nad Orlicí a řada různých kostelíků a jiných církevních staveb po celé České republice.

Odkud ale Jiří pocházel? Proč se stal tak uznávaným světce? Co vůbec vypráví legenda a proč se zobrazuje při boji s drakem? Pojdme si na tyto otázky odpovědět.

Jiří se podle dochovaných zdrojů narodil kolem roku 270 n.l. v Palestině, odkud byla i jeho matka. Jeho otec pocházel z Turecka a sloužil jako důstojník v římské armádě. Po dosažení dospělosti vstoupil Jiří po vzoru otce do armády a díky svému vzornému chování byl stále povyšován. Ve dvaceti letec obdržel titul Tribuna a následně se stal rytířem. Když pak v roce 303 vydal císař Dioklecián edikty, umožňující pronásledování a útisk křesťanů v celé římské říši,

Jiří veřejně vystoupil a přiznal se ke své víře. Čekalo ho kruté mučení za zradu, které ho mělo donutit vzdát se té nebezpečné víry v jednoho boha. Jenže Jiří zůstal dál křesťanem a nakonec byl popraven. Tímto svým skutkem přesvědčil císařovnu Alexandru i pohanského kněze Athanasia k přestoupení ke křesťanství a brzy mu začali křesťané vzdávat úctu jako mučedníkovi.

Příběh o sv. Jiří a drakovi je východního původu a do našich krajín byl přinesen křižáky:

„Drak si udělal hnízdo u pramene, který zásobuje město Cyrene v Lybii. Obyvatelé musí každý den na chvíli vypudit draka z hnízda kvůli vodě. Aby tak mohli učinit, nabízejí drakovi lidskou oběť, která je určena losem. Avšak jednou padne los na princeznu. Král bezvysledně prosí o její život, a tak je princezna předložena drakovi. Najednou se objeví sv. Jiří, který na svých cestách zrovna jede kolem, postaví se drakovi, zabije ho a zachrání princeznu. Vděční občané se vzdají pohanství a přejdou ke křesťanství.“

Na obrázcích ho nejčastěji můžeme vidět na bílém koni, symbolizujícího čistotu, oblečeného v brnění. V ruce mívá tasený meč, kopí nebo prapor s červeným křížem. Často je i zobrazen, jak bojuje s drakem. Drak, okřídlený a šupinatý s rozeklaným jazykem a špičatým ocasem, symbolizuje zlo pro křesťany, nejčastěji pohanství, a zabití draka má představovat obrácení země na křesťanskou víru

Díky své statečnosti se stal patronem všech rytířů, mnoha států (Anglie, Černé hory, Etiopie, Gruzie, Kanady, Katalánska, Řecka, Srbska,..), měst (Istanbul, Moskva,..) a organizací. Za svého patrona si ho zvolili i skauti a důvod je naprosto jasný:

Zakladatel skautingu Robert Baden-Powell ve své knize Scouting for Boys o rytířském zákoníku píše:

„Za dávných časů byli rytíři skutečnými skauty a jejich pravidla chování se hodně podobají našemu zákonu. Rytíři považovali svou čest za nejvyšší hodnotu. Nedopouštěli se nečestných činů, jako jsou například lži a krádeže. Raději by zemřeli, než by se takto provinili. Byli vždy připraveni bojovat a položit život za svého krále, víru i vlastní čest. Každý rytíř měl malou družinu, ve které byl panoš a několik ozbrojených mužů, tak jako má náš rádce svého zástupce a družinu složenou z několika chlapců. Rytířova družina stála při svém pánovi v dobrém i zlém a řídila se stejnými pravidly jako on. Svou čest považovali za posvátnou. Byli věrni bohu, králi a své zemi. Chovali se zvláště zdvořile ke všem ženám a dětem, k slabým lidem. Každému pomáhali. Rozdávali jídlo i peníze těm, kteří to potřebovali, a proto šetřili, aby na to měli. Učili se zacházet se zbraněmi, aby mohli bránit svou víru a zem před nepřáteli. Pečovali o své tělo, aby bylo silné a zdravé a aby byli schopni plnit tyto úkoly.“

Powell kodex zakončuje slovy:

„Vy skauti nemůžete dělat nic lepšího než následovat příklad rytířů. Ti plnili ještě jeden úkol, museli každý den vykonat nějaký dobrý skutek. A to je dnes i naše mravní povinnost.“

A jak slaví skauti svůj svátek v dnešních dobách? Každé středisko jinak, ale je tu pár celostátních akcí, které určitě stojí za zmínku:

Nejznámější a na veřejnosti nejvíc viditelná akce je **DEN V KROJÍCH**:

Hlavní motto je: „Skauting je krásný a dobrovolný. Skautky i skauti jsou v kroji krásní a nosit jej je dobrovolné.“

Na jeho počátku stálo několik skautů z Olomouce, kteří si řekli, že by bylo celkem fajn vyrazit v kroji do města. Prostě jen tak, aby ostatní koukali, aby se zjistilo, kolik jich ve městě je, aby se vzájemně poznali. Akce měla úspěch

a rychle se rozšířila po celé republice. Takže i letos vyrazíme do práce, do školy, na nákup, do kina, prostě kamkoliv v kroji. Je to opravdu krásné zjišťovat, kolik nás je a že skauti jsou úplně všude. Třeba v onen den přijdete na nějaký úřad a zjistíte, že ta jindy nabručená paní za přepážkou je skautka, nebo že ten zkoušející profesor je skaut...

Další již tradiční akce je **IVANČENA**:

Je to setkání skautů a skautek z celé republiky, ale i ze zahraničí, u mohyly pod vrškem Lysé Hory. Jde o uctění památky pěti ostravských skautů, kteří byli za odbojovou činnost chyceni a popraveni gestapem v polském Czieszyně šest dní před koncem světové války. První základní kameny byly na toto místo vynešeny již v roce 1946 a od té doby se mohyla rozrostla do velkých rozměrů (12m na délku, 5,5m

na šířku a 3,5m do výšky). Díky každoročnímu setkání se dál a dál rozrůstá (je tradicí, že každý oddíl přiveze svůj pokreslený a popsáný kámen ze své oblasti). Mohyla je poskládaná z kamenů ze všech koutů naší Země (z ČR, Polska, Slovenska, Francie, Thajska, USA, ...) a ochraňuje dokonce i jeden ze tří kamenů z Měsíce, které přivezl Neil Armstrong!

A co říci závěrem? Že kousek svatého Jiřího v sobě nosíme každý z nás. Závazek boje dobra proti zlu, pravdy proti lži a lásky proti nenávisti jsme přijali všichni v okamžiku, kdy jsme slibovali u táborového ohně. Nezapomínejme prosím na to....

Parluc

Zdroje: Wikipedia,
<http://vkskaut.blog.cz/>
<http://www.skautifm.cz>

MOHYLA U LYSÉ HORY

TYPICKÉ ZOBRAZENÍ SV. JIŘÍ

TIP NA VÝLET

BYSTRICKÉ HORY

Podíváme-li se z orlického hřebene na východ, pak za Orlickou brázdou, kde leží Záhoří, uvidíme hřeben velice podobný, co do směru i výšky, jako je hlavní hřeben hor Orlických. Jde o Bystrické hory, které s horami Orlickými patří do jednoho celku a dělí je pouze tok Divoké Orlice. Pojdme trochu nahlédnout, jakou krásu v sobě skrývají tyto sesterské kopečky našich hor Orlických. Nenabídnou jistě tolik turistických atrakcí jako nedaleké Stolové hory, krásu však můžeme hledat v jejich tichu.

Začneme na severu, u osady Zieleniec. Tam se dostaneme bez problému ze Šerlichu sestupem po sjezdovkách. Zieleniec je tedy lyžařským střediskem a zároveň nejvýše položenou kladskou obcí. Krajina kolem této osady je skutečně malebná, rád bych ale vypíchl jedno místo - jde o obrovské Rašeliště (Torfovisko) pod Zielencem. Dělí se na dvě části - Topielisko

(tj. doslova „místo k utopení“) a Czarne Bagno. Jde o pramennou oblast Divoké Orlice a jednu z nejpozoruhodnějších přírodovědeckých lokalit celého Kladska. Rašeliště má charakter tundry, dá se dobře celé přehlédnout z vyhlídkové věže. Pro turisty je tato rezervace zpřístupněná díky povalovým chodníkům.

Pokračujeme-li v našem putování na jihovýchod, přejdeme velký komplex lesů, kde pravděpodobně potkáme jen lesní dělníky, a dostaneme se do oblasti obcí Spalona a Wojtowice, kde protéká hlubokým údolím studená řeka Dušnická Bystrice. Můžeme navštívit zbytky pevnosti Fort Wilhelma z doby sedmileté války, ale bojím se, že budeme zklamáni. Na jedné táborové dvojence jsme poblíž, u osady Huta, nocovali pod širým nebem. V osadě Spalona je také chata Jagodna s možností občerstvení. Vede sem silnice z

Mostowic, a tedy i z Orlického Záhoří. Jagodna je také jméno nejvyšší hory tohoto pohoří (978 m), najdeme ji jihovýchodně od Spalony. Přes vrchol vede modrá turistická značka. Za Jagodnou hřeben pak pozvolna klesá až do Kladské kotliny k Miedzylesie. Do této oblasti se dostaneme nejlépe z Bartošovic. Naše cesta by dál mohla pokračovat přes masiv Králického Sněžníku, ale o tom třeba někdy jindy. Výhodou je, že Bystrické hory najdeme i na většině map Orlických hor.

Bystrické hory jsou oázou klidu hlubokých lesů a malebné krajiny. Jistě zaslouží naši pozornost, zvláště když jsou od nás Dobrušáků „co by kamenem dohodil“. Nezklamou cykloturistu ani trampa.

Ježour

PRAMENIŠTĚ DIVOKÉ ORLICE

RAŠELINIŠTĚ TOPIELISKO

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

MALÝ VELKÝ PLES VE VÍRU BAREV

Tak jsme se konečně dočkali. Po dlouhém čekání, a ještě delších přípravách, začíná již čtvrtý Malý Velký ples. Je něco málo před osmou hodinou večerní, kapela je nachystaná, sál je vyzdobený a všichni vědí, co a kdy mají dělat. Začínají přicházet první lidé, svlékají u šatny kabáty, kupují lístky, přicházejí ke stolům. Hudba začíná hrát, lidé se baví, pomalu tancují, parket se plní, začíná se prodávat tombola, lidé vyhrávají, mají radost. Jak je to krásné, když všechno funguje tak jak má. Jak se to zdá všechno jednoduché. Ale před tímhle vším byly dlouhé dny příprav, vymýšlení, vyrábění, starostí i radostí. Časté schůze plesové rady, kde se vždy rozdělily úkoly, zhodnotily již hotové věci, vymýšlely různé zlepšováky a detaily, které posunou náš ples na pomyslné laťce výš.

Sobotní ples pro nás, organizátory a pomocníky, začal již brzy ráno v klubovně. Bylo potřeba udělat jednohubky na stoly, prostřihávané čtverce na výzdobu, dobalit posledních pár losů, pobalit všechno, co se bude odpoledne převážet do „kulturáku“, naposledy projít každý detail plesu, aby se na nic nezapomnělo. Pauza na oběd a jdeme na to. Jedna parta v klubovně nakládá všechny věci, připravené již v krabicích, druhá v „kulturáku“ vykládá. Jakmile je všechno nastěhováno, začíná se s výzdobou. Někdo věší velké i malé barevné kruhy na oponu, jiní nalepují na stěny barevné papíry s názvy barev v různých jazycích, další sku-

pinka rovná a třídí tombolu, jiní zase roznáší věci na stoly. Nesmí se zapomenout ani na pověšení seznamu sponzorů a výher nebo na připevnění Totemové nástěnký. Mezitím se naposledy zkouší půlnoční překvapení a moderátorská dvojice doladuje poslední detaily svého vystoupení. Práce je dost, každá ruka se hodí, a jakmile má někdo hotovo, nachází se jiný, ještě neudělaný úkol. Čas rychle utíká, ples se blíží. Postupně se pracující človíčky vytrácejí domů, aby se mohli převléknout a upravit na ples a aby zase mohli co nejdříve přijít a dodělat zbytek práce. Takže již ve společenském oblečení rovnáme jednohubky s barevnými párátky na tácky, porovnáváme výzdobu stolů – uprostřed barevný ubrousek, na něm sklenička se sušenou růží, vpravo barevný program a mistička s barevnými bonbóny, vlevo barevný motýlek z papíru a již zmiňované jednohubky. Na jednom kraji pak kartička se jménem stolu, na druhém kupička odpovědních papírů s tužkami. Vše je perfektní a ples skoro může začít. Už dorazila i kapela Strejci a rovnají si aparaturu, ladí kytary, rozezpívávají se. Ještě přicházejí holky a naposledy zkouší předtančení. Co tedy ještě chybí? Nezapomněli jsme na nic? Snad ne. Výherní losy do tomboly jsou smíchané s těmi nevýherními a čekají ve velkých barevných sklenicích na svého nového majitele, který z nich buď bude mít radost, nebo se na ně zamračí a vyhodí je.

Tak a už to vypuklo!

Lidé přicházejí, u vstupu jim Pavlač prodává lístky, Ondra stříhá kontrolní ústřižek. Sál se plní, ples začíná. Teď už nepůjde nic napravit, vše je naostro a nepůjde vzít zpět.. Zuskí s Bénou vítají tanečníky z pódia, vysvětlují celovečerní soutěž s vylepenými barvami na stěnách, volají taneční skupinu ICE na parket. Čas plyne, lidé kupují tombolu, baví se, tancují, pokouší se uhodnout barvy v cizích jazycích. Je hodina před půlnocí. Bára s Týnou vydávají tombolu, pomalu se uzavírá soutěž a začíná se s jejím vyhodnocováním. Půlnoc. Na parket nastupuje Duhová víla se svým princem a duhou a překvapení může začít.. Může, ale nezačne. Zklamala technika. Víla Štaflička jde mezitím losovat prvních deset výher z tomboly, princ Ondra zachraňuje situaci a jede pro jiný přehrávač. Ještě se na pódiu vyhlašují vítězové barevné soutěže, kteří za odměnu dostávají dorty z pekáren a cukráren našich maminek. Překvapení podruhé. Tentokrát už písnička od Hanky Zagorové hraje bez problémů a taneční skupinka sklízí velký potlesk. Hurá, ještě to dopadlo celkem dobře, i když to bylo půlnoční překvapení i pro pořadatele. Ples dál pokračuje a začíná se pomalu chýlit ke svému konci. Kolem druhé nám kapela oznamuje, že je čas jít spát, s čímž ovšem nesouhlasíme, a tak je čtyřikrát vytleskáváme zpět na pódium. Popáté už bohužel nepřišli. Lidé odcházejí, kapela balí aparaturu, pořadatelé uklízí stoly, nápisy na stěnách, výzdobu. Vše

se opět nakládá do auta a s poslední vynesenu krabicí končí i velký kolotoč s názvem PLES.

A co říci nakonec? Nejdřív bych chtěla poděkovat všem, co obětovali plesu svůj volný čas a jakkoliv pomohli s přípravami. Díky patří i všem sponzorům, kteří věnovali ceny do tomboly, kapele Strejci, kteří perfektně hráli celý večer, a v neposlední řadě i všem, co přišli a podpořili nás, protože jinak bychom neměli pro koho to všechno dělat..

Takže Malý Velký Ples 2008 je minulostí. Z ohlasů návštěvníků i pořadatelů můžu říct, že se povedl a všem se líbil, takže hlavní cíl byl splněn. A co víc si přát?! Snad jen, aby ten příští ročník byl alespoň tak dobrý, jako ten letošní.

Za plesovou radu (B+O+P+Š)

Parluc

ODDÍL MEĎÁTEK

...a máme tu jaro! Ptáčci zpívají, kytičky kvetou, všude poletují motýlci a včeličky a sluníčko hřeje stále víc... Bohužel, nic takového. Jaro sice je, ale jenom podle data. Když se podíváme z okna, teplo nás venku rozhodně nečecká. Ale to nám vůbec nevadí! Ať už svítí slunce, nebo zuří sněhová vánice, menší i větší skautíci mají stále plno energie a dávají to světu patřičně najevo. Jak jen to jde, snažíme se chodit ven, aby se ti raubíři trochu vybili, jinak ale stále ještě přezimujeme v teple klubovny nebo okupujeme tělocvičnu... Zkrátka všude je co dělat.

V polovině března světlušky jely na výpravu do ZOO a naše starší holky se k nim s radostí přidaly. Takže nás do Dvora Králové pod vedením Simči vyrazilo celkem 14 - i s vedoucími. Perfektně jsme si to užily - holky litaly od prolézaček k houpačkám a my se za nimi jen ztěžka plahočili a kochali se pohledem

na zvířátka. Po hřištích byla největší atrakcí dětská Zoo s kůzlátky a hned po ní příspěvky na zvířata v podobě zlatých mincí (holky jich samozřejmě musely mít hned několik a opakované vysvětlování o hodnotě peněz a jednotlivých mincí se dlouho míjelo účinkem. Nicméně po hodné chvíli zápasení s automatem jsme je od toho téměř odtáhli s němým přáním, aby se z malých slečen nestaly gamblerky...). Každopádně to dopadlo výborně a všichni jsme se v pořádku vrátili do Dobrušky. Jen trochu přepadlí po celodenním trajdání ve Dvoře, ale to se brzy zpravilo. A možná taky překvapení, že jsme tam nikoho nenechali!

V dubnu se snad to bláznivé březnové počasí trochu vylepší a budeme moct uskutečnit kratší výpravu i s těmi nejmenšími ze střediska. Máme ji v plánu už nějaký ten pátek, takže hned, jak bude volný víkend, vyrazíme. Ale nerada bych to zakřikla,

takže podrobnosti si nechám pro sebe☺.

Duben s sebou přinese i další události, v první řadě hned z kraje Jarní oheň. I na ten se už těšíme, možná se nám povede nějaký kratší program, ale moc bych na to nesázela, ještě uvidíme. Zato ke konci měsíce nás všechny čekají májové oslavy a lampiónový průvod. Pokud cestou nic nepodpálíme, bude to paráda☺.

S jarem (aspoň tedy tím kalendářním) se nám také pomalu, ale jistě, blíží léto a s ním tábory. Nutno říct, že přípravy jsou v plném proudu a přihlášky téměř na cestě. Většina Meďátek už zná téma tábora, ale vy si na něj budete muset ještě chvíli počkat.

S přáním hezkého dne za Meďátka zdraví

Kukačka

ODDÍL SVĚTLUŠEK

V březnu se světlušky nachly krásným počasím a hned první schůzku jsme se vydaly na procházku na mělčanské hřiště. Zahráli jsme si krátký souboj ve fotbale a holky se už v pondělí nemohly dočkat sobotní výpravy do ZOO.

V sobotu 8.3. jsme tedy konečně vyrazily do Dvora Králové nad Labem. Jelo snámi i pár mladších světlušek od Ivy a jako vedoucí ještě Kukačka a Hamina. Sešly jsme se v 8 ráno a autobusem jsme dorazily až do Dvora. Holky malovaly, zpívaly a nepřetržitě soutěžily o to, kdo vytáhne lepší svačinu. V ZOO je zaujaly

nejen výběhy známých zvířat, ale i Surikaty a v neposlední řadě spousty dětských hřišť, ze kterých bylo téměř nemožné je odvést dále. Kolem 7 večer jsme zcela unavené a plné skvělých zážitků dorazily zpět do Dobrušky.

Dále díky trvajícimu teplému počasí jsme si na „novohrajdě“ zahrály hru s názvem „Hádej kdo jsem?“. Hádalý zvířátka a spoustu jich potom i namalovaly.... Aby těch her nebylo málo, hrály jsme na detektivy, ale to už jenom po Dobrušce.

Poslední schůzku jsme se daly do vyrábění kraslic a vajíček.

Holky byly sice pěkně upatlané, ale zato si domů odnesly spoustu krásných vajíček.

Tento měsíc se k nám přidala nová desetiletá svetluška Vendulka Hulcová z Orlického Záhoří. Vřele jsme ji u nás přivítaly a již brzy se všemi nováčky budeme mít hotovou nováčkovskou zkoušku. Aby i ty nejmenší již brzy mohly slibovat. Jinak, na duben plánujeme výpravu, ale ještě není jisté kam - pravděpodobně do Slavětína, podívat se na trochu netradiční domácí zvíře, a to na Klokana!

ODDÍL VLČAT

V měsíci březnu jsme měli, jakožto asi už dva měsíce, naplánovanou výpravu, ale dvě třetiny účastníků oznámilo, že ten daný víkend nemají čas, tím pádem jsme měli jet jen dva vedoucí a jeden až dva členové. To znamená, že se jaksi výprava odložila a domluvili jsme se, že takhle to už dál nejde. „Příště uspořádáme výpravu spojenou buď s mladším oddílem vlčat, nebo s Mohykány“: takováto myšlenka nám proběhla hlavou a při nabádání ostatních vedoucích jsme si ten nápad ještě víc upevnili. Tímto opatřením bude větší procento úspěšnosti a řádné užití si výpravy. Stačí jen doufat, že všechno dopadne podle plánů.

Tento měsíc se na schůzkách vyráběly výrobky ze špejlí, to znamená, že si každý řekl sám pro sebe, co bude vyrábět, a všichni se dali do práce. Byly tu jedinečné pokusy vyrobit chaloupku, ale výsledek neodpovídal představám tvůrce..., nebo také vyrobit posed á la věž. Já jsem se také zapojil do výroby a dělal jsem něco jako truhlu, oproti ostatním výrobkům byla o ničem. Další schůzka vyšla do prázdnin, protože jsme si ani já, ani Koule neuvědomili, že prázdniny budou, tak byl v pátek pro „sichr“ Koule ve vedlejším domečku (klubovna holek) a připravoval židličky pro natření (viz článek o dění v R&R kmeni).

V příštím měsíci budeme mít program podle počasí - když bude počasí nevhodné pro různorodé hry, budeme v klubovně tvořit a dotvořovat výrobky ze špejlí, nebo dle nápadů, ale nudit se rozhodně nebudeme. Máme také v plánu, aby si každý zúčastněný člen vyrobil kuši s šipkami ze špejlí a nějaký ten terč - tento nápad si vymysleli sami Vlčata. Chtějí kuši, mají ji mít. To je asi vše ohledně dění v měsíci březnu a stručný popis dění v měsíci následujícím.

ODDÍL SKAUTEK

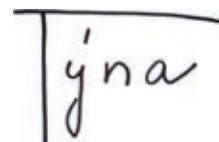
V minulém měsíci, měsíci březnu, jsme se musely bohužel obejít bez výpravy, neboť se nám nepovedlo najít si společný volný víkend na uspořádání a zorganizování nějaké akce. Ale na druhou stranu jsem si zaručeně jistá, že holky si svojí dávku zážitků vynahradily na minulé akci v podobě rozjetých rovnátek a Kátiným pádem do vody.

Na jedné z březnových družinovek jsme si s Bárou připravily program do klubovny pro špatné počasí. V odpoledních hodinách bylo však tak krásně, že nám to nedalo a i přesto, že jsme si nepřipravily program, zamířily jsme ven. Zahrály jsme si narychlo vymyšlené Bingo, s tím, že číslice se hledali na espézetkách aut. Všechny kromě mě a Báry (my jsme to nehrály) si stěžovaly

na malý počet aut v Dobrušce, a aby viděly, jak jsme dobrosrdečné, vzaly jsme je proto k našemu „supermarketu“. Ano, je to Plus. A protože „Plus je levný“, doufaly jsme, že alespoň tam najdou holky uspokojení. Po Bingu jsme si zavařily s Bárou hlavy podruhé a znovu improvizovaly s jakoby dávno připravenými hrami a těm našim chudákům holkám zadaly pár (přinejmenším zajímavých) úkolů v okolí Plusu při začínajícím smrákání a ochlazování. Troufám si říct, že si o nás musely myslet, že jsme se zbláznily. Např.: musely zjistit přesný počet parkovacích míst před obchodem, vymyslet básničku na téma Plus, počet komínů na jeho střeše atd. Já osobně jsem jim chtěla dát spočítat všechny patníky a nákupní vozíky u Plusu, ale to mi bylo Bárou zakázáno. Teď se

ani nedivím. S trochu promrzlou družinkou jsme se loudaly zpátky do klubovny, kde jsme při té příležitosti navštívily malé světlušky vyrábějící kraslice. Tak to byla jedna z družinovek, u kterých se víc pobavili vedoucí než děti.

V poslední době se nám začalo konečně alespoň trochu oteplovat, a tak jsme si naplánovaly na měsíc duben výpravu na 3 dny na Kutloch. A pokud bude počasí o trochu příznivější než doposud, můžete se v příštím čísle dočíst o (ne)veselých zážitcích z naší výpravy.

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Byl nebyl hezký měsíc březen, ve kterém jsme chtěli pokračovat v napínavé celoroční hře, s tajemným mužem, podepisujícím se ve svých dopisech H.G. Spolu s dalšími dvěma vedoucími Tínkem a Minimogicem jsme naplánovali výpravu za pokladem, která byla 22. března 2008. (pozn. red.: viz níže)

Na našich pátečních oddílových schůzkách jsme využili pěkného, jarního počasí a vyšli jsme si na hřiště za gymnáziem zahrát fotbal a basketbal.

Schůzka 21. března 2008 odpadla, protože byly Velikonoce.

Naši nováčci úspěšně pokračují ve splňování nováčkovských zkoušek, zatímco Káně se už několikátou schůzku neobjevil.

Ostatní schůzky probíhaly normálně, prostě běžný měsíc březen.

WEYR

VÝPRAVA:

V osm hodin ráno se všichni aktéři (Tínek, MM, Martin, Frodo, Rumcajs, Radek a já) sešli před klubovnou. Po chvilce nás Tínek pustil dovnitř, v klubovně na stole ležely dva papíry formátu A5, na kterých byla napsaná záhadná zpráva od ještě záhadnější osoby s iniciálou H.G.. K oběma papírům patřila kovová dutá tyčka, jejíž účel jsme si nedovedly vysvětlit. Hned ze začátku bylo oznámeno, že budeme rozděleni do dvou skupin. Červení: Martin, Frodo, Rumcajs, a modří: Radek a

já. Ke splnění úkolu, který byl napsaný na papírech, byla zapotřebí alespoň jedna buzola do každého týmu a dvě mapy. Po obdržení map následoval odchod směr Trojce, kde byla první zastávka s úkolem určit jednotlivé azimuty, které byly zapsány na výše uvedených papírech. Při hledání těchto azimutů se prokázala nejen skautská zkušenost, ale i selský rozum. První čtvrt hodinu se takřka nic nedělo, po zhruba půl hodině oznámil tým červených určení všech azimutů. Po ihned navazující kontrole ohlásila rada vedoucích jejich správné určení a zakreslení do map. Druhý tým na tom byl prabídně. Ze správně zvolených azimutů měl vyjít jeden bod, na který jsme se měli přesunout. Tak jsme se teda vydali za cílem.

Cesta vedla přes Mělčany a Chlum do Podchlumí. U Podchlumského rybníka jsme se otočili směrem doleva a pokračovali částečnou divočinou. Příroda tu byla hezká, na zemi se nacházely zbytky sněhu, teplota vzduchu nepřesahovala pátý stupeň Celsia, no zkrátka právě počasí na mohykánskou výpravu.

Ale to už jsme se dostali k malému problému. Abychom dále pokračovali zvoleným směrem, byl zapotřebí překonat náhon, který zásoboval vodou níže položený rybník. To by nebyl zase takový háček, jenomže široko daleko se nenacházela žádná lávka či mostek, bylo tu jen stavidlo. Všichni ho úspěšně přešli. Já a Minimogic jsme nechtěli riskovat spadnutí do jistě ledové vody, a tak jsme našli zúžené místo,

kde by se dal náhon přeskóčit. Já přeskočil, ale Minimogic ne. Skočil doprostřed strouhy a než se z ní vyhrabal, byl promočený až po pás. Zajisté se dalo říct, že nás všechny pobavil. A to v dále už byla vidět budova, která měla vyjít z azimutů. Byl to objekt s velkým komínem, na mapách oficiálně nazývaný zemědělství Ostrov. Tento komín hrál další zásadní roli v naší výpravě. Když se totiž vylezlo středem komína až na jeho samotný vrchol, nejenže tu byl částečný výhled, byl tu i stojánek, do kterého se vložila ta kovová tyčka. Při správné manipulaci měl být viděn jeden strom. Nevím jak to bylo možné, ale ani jedné skupině se nepodařilo ho zahlédnout. Když se na komíně vystřídali oba zástupci z každé družiny, tak si kluci vytáhli plynový vaříč, uvařili si polívku a poobědvali. Při podrobném ohledání země pak našel Frodo na jednom stromě něco podivného. Všichni se k tomu stromu seběhli a začali to kamenovat. Přesnou mušku měl Radek a po jeho zásahu spadl ze stromu kus dřevěného špalíčku se zvláštním hieroglyfem. Načež rada vedoucích oznámila, že družina modrých zvítězila. Při cestě zpět jsme došli z druhé strany k Podchlumskému rybníku. A odtamtud do Podchlumí, kde jsme šli rovně kolem posedů. Nad posedy doprava, a pak stejnou cestou, jakou jsme přišli, jsme se také vrátili.

Výprava byla super. Kdo nebyl, ať lituje!

Vlasta

KMEN ROVERŮ A RANGERS - R&R

V pátek 21. a v sobotu 22. března natíral roverský kmen židličky a stolky pro děti do nově vzniklého mateřského centra Hastrmánek. V pátek jsme se sešli v 15 hodin a hned kluci se šoférem Skotíkem zajeli na bazén pro židličky. Sotva stihla zbylá dívčí část rozdělat v krbu oheň, už byli zpátky. Přesně 24 židliček a dva stolky jsme si nanosili do kuchyňky v klubovně skautek, protože tam přes zimu nikdo není a nevadí, když po nás budou smrdět barvy. Dlouho jsme neotáleli, každý si utrhl kus šmirgl papíru a společně jsme se dali do obrušování starého laku. Při tom se moc zábavy neužilo, protože přes hluk z broušení jsme se téměř neslyšeli. Situaci nejlépe vyjádřil Albi větou: „Sólo pro šmirgly!“ Šlo to ale docela rychle a za dvě hodiny jsme měli hotovo. Shodli jsme se, že barvy bude lepší rozdělat až zítra, takže jsme poklidili a pro dnešek se rozešli.

Další den jsme si dali spicha už v 9 hodin ráno, Kukačka přijela autobusem dřív a zatopila. Rozdělati jsme barvy – červenou, modrou, zelenou a žlutou – a začali s natíráním. Všechno to šlo jako po másle, jen se žlutou byl trochu problém, špatně kryla. Zrovna jsme si to vybrali já s bratrem bratrem Gorem. Ostatní se nám zpočátku smáli, ale pak jsme se shodli, že je to žlutá z Číny a odtamtud se přece žádná kvalita čekat nedá. Oproti včerejšku bylo dnes veselo, bavili jsme se (protože to šlo) a když náhodou byla chvilka ticha, hned ji Týna přerušila nějakou vtipnou příhodou. Po chvíli natírání bylo všechno kolem nás barevné jako na ples a pravdou je, že jsme na ples nejednou vzpomněli, třeba když Týna vysvětlovala, proč jí dluží Koule a Gor Sněhulky. Jako poslední jsme si nechali na namalování stoly. Ještě štěstí, že byly dva, nevím, jak bychom se dohodli u jednoho. Vznikly

totiž dvě skupinky: jedna (Týna, Kukačka, já), která chtěla stůl pruhovaný, a druhá (Béna, Koule, Gor a Skotík), která si prosazovala rozdělit desku na barevné čtvrtiny. Nakonec jsou, myslím, pěkné oba, a hlavní je, aby se líbily dětem, v což všichni společně doufáme.

Co se dělo v neděli bych raději moc nerozebírala (proklínám žlutou!). Důležité je, že jsme se Skotíkem, Bénou a Efkou židličky odvezli zpět do Hastrmánka a tím jsme naši práci dokončili.

Na závěr chci poděkovat všem, co přišli přiložit ruku k dílu a prodloužit tak životnost židliček, jak pravil Skotík. Také Efka za celý Hastrmánek děkuje a vzkazuje: „Pán Bůh vám to oplatí na dětech.“J

Štaflíčka

POZVÁNKY

PRO VŠECHNY

**Skautské středisko Dobruška svolává pro
čínovníky Junáka v Dobrušce**

s t ř e d i s k o v o u s c h ů z k u

v pátek 4.4.2008 v 18:00 ve skautském baráčku

Program:

- *první jarní oheň (doladění sobotního programu, organizace...)*
- *přípravy na skautské čarodějnice a májové oslavy v Dobrušce*
- *tábory 2008, včetně Holandska (informace o přípravách, povoleních atd.)*

Všechny srdečně zvou

Petr POLÁČEK a Vašek PAVEL

za vedení střediska

Skautské středisko Dobruška

pořádá pro všechny skauty, přátele a také rodiče

PRVNÍ JARNÍ OHEŇ 2008

a informace k táborům 2008 včetně Holandska

v sobotu 5. dubna 2008 u kluboven v Domašínské ulici

Program:

Odpoledne od 13.00 – (Mohykáni, Slunečnice, R+R a dobrovolníci z Klubu přátel):

Příprava ohně, laviček, dokončení drobného jarního úklidu v okolí kluboven, případně v klubovnách vlastních (při mizerném počasí vztyčení tee-pee)

17.00 – 18.30 +/- Pro děti a rodiče mezi klubovnami: užitkový oheň (pečení buřtů či chleba), limča, nějaké ty kratochvíle, prohlídky kluboven

17.30 Pro rodiče v hlavní klubovně – Termíny a ceny táborů 2008 a Tábor Holandsko (Hol. pro děti nad 12 let, ostatní pro všechny), další dotazy a odpovědi. (Díky získaným dotacím od Ministerstva školství a Královéhradeckého kraje a sponzorů budou ceny těchto akcí pro vaše děti letos mimořádně exkluzivní.)

18.30 +/- jak se setmí: Slavnostní zapálení prvního jarního ohně 2008 smolnými loučemi. Muzika, zpěv, scénky, vyprávění jako obvykle

Odchod: jak kdo uzná za vhodné s ohledem na potřeby své či potřeby svých dětí.

Konec slavnostní části asi okolo deváté hodiny, neformální pokračování dospělých asi do půlnoci.

Komu nestačí k jídlu buřty s chlebem a limča, ať si vezme do mošny výživu soukromou.

Nezapomeňte teplé oblečení a celtu či deku, kdyby bylo zima, ať vám děti nenastydnou.

V případě mizerného počasí proběhne oheň v našem největším tee-pee, bohužel s omezenou kapacitou 60 lidí.

Jménem střediska zve všechny lidi dobré vůle
za střediskovou radu Ing. Petr Poláček, ved. střediska, tel. 602 403 669

SKAUTSKÉ STŘEDISKO DOBRUŠKA ZVE

všechny skauty i jejich přátele

KE SPOLEČNÉMU FOCENÍ

1. společné focení v krojích členů střediska Dobruška
2. hromadná fotografie všech skautů a jejich přátel

KDY? 24.4. 2008 v 16,00

KDE? náměstí F.L. Věka v Dobrušce

PODMÍNKY? kroj (pro bod č.1)

PRO R&R A STARŠÍ 15 LET

MAFIE

Dobruška 2008

Podsvětí se probouzí
a i ty se můžeš stát
jedním z mafiánů !!

Více na www.dobruska.cz/junak

ROZHOVOR S ...

LÍDOU MATOUŠKOVOU

Je jednou z „vedoucích“ kmene dobrušských old-skautů, pravidelně navštěvuje střediskové akce, díky ní máme každý rok v Dobrušce (a záhy doma) Betlémské světlo. Jelikož pamatuje skauting podstatně jiný, než většina z nás, povídali jsme si o jejích začátcích a zážitcích. Dokonce se dostalo i na vysvětlení její přezdívky.

1) V kolika letech jsi začala skautovat?

V roce 1968, když se obnovoval Junák v Československu. Svůj skautský slib jsem skládala 22. června, dva měsíce před jedenadvacátými narozeninami.

2) Kdo nebo co tě ke skautingu přivedlo?

Něco, co ke skautingu patří, jsem v sobě měla asi už od dětství. Do přírody jsme s rodiči chodili často a rádi. Desatero, z kterého je odvozen skautský zákon, zachovávali moji rodiče a učili tak žít také nás. A vždycky jsem se snažila mít okolo sebe partu dobrých lidiček. Na první schůzku dobrušských skautů v květnu 1968 mě přivedla sestra Aninka Langrová, kamarádka mojí maminky. Je to jeden z nezapomenutelných zážitků. Někdy si o tom můžeme povyprávět.

3) Vzpomínáš si na svou první vedoucí?

Na té první schůzce se sestra Aninka stala vedoucí třetího dívčího oddílu a vybrala si mě a Maru Smolovou za své zástupkyně. Takže – rovnýma nohama – hup do toho! Měly jsme štěstí, že Aninka měla dost zkušeností, protože vedla dívčí oddíl několik let po skončení války v roce 1945. Z té doby měla také schované různé skautské příručky, z kterých jsme se „za pochodu“ učily. Sestra Aninka nás vedla asi rok. Pak předala vedení Maru Smolové, se kterou jsme vedly oddíl do 4. listopadu 1970.

4) Jak se jmenoval Tvůj první oddíl?

Jak už jsem zmínila, začínaly jsme jako třetí oddíl. Jak se měni-

la situace ve středisku, byly jsme časem druhý oddíl. Říkaly jsme si Děti slunce nebo častěji Dobrušská dívčí dvojka, zkratka DDD, která v sobě skrývá také heslo „Doufej, dokud dýcháš“. A u toho názvu jsme zůstaly i v době, kdy 1. oddíl skautek v Dobrušce neexistoval.

5) Kde jste se scházeli a jak početný byl váš oddíl?

Scházely jsme se nejdříve v místnostech, kde je teď Optika u kostela. Chtěly jsme ale mít svoji oddílovou klubovnu. Poprosila jsem o svolení sousedy v domě, kde jsme tehdy bydleli (Čs. Armády 702) a upravili jsme si místnost ve sklepě, kde

byla dřív uhelna. Počet děvčat v oddíle se dost měnil, protože postupně přestávaly pracovat starší vedoucí a děvčata přecházela k nám. Když jsme byly jediný dívčí oddíl ve městě, měly jsme pět družin, což už se těžko zvládalo. Pak začala mít některá starší děvčata jiné zájmy a přestala do oddílu chodit. V roce 1970 oddíl „vykrystalizoval“ na tři družiny, bylo nás něco přes dvacet. Na posledním táboře jsme měly 18 děvčat.

6) Podepisuješ se jako Zavla, jak jsi k té přezdívce přišla?

To bylo za tuhé normalizace v létě 1972, kdy už se veřejně neskautovalo. S některými děvčaty z bývalého oddílu jsem jezdila na vandry. Ten rok jsme chtěly prozkoumat Hostýnské vrchy a tak jsem si od bývalého střediskového vedoucího vyškemrala adresář skautských vedoucích z let minulých a napsala na několik adres v té oblasti, abych získala nějaké informace. Ozvala se mi sestra Bublina - Markéta Daňková ze Zlína, maminka tehdy ještě ne všeobecně známého Wabiho. To všechno jsme netušily. Prožily jsme s ní krásný týden v jejich srubu. Jednou při jídle na mě zbyla jen nízká stolička, takže nad stolem mě moc vidět nebylo. Bublina se rozesmála a povídá: „Jsi tam jako Zapadlý vlastenec! Jé, to je ono, budeme ti říkat Zavla.“ A bylo to.

7) Jaký je Tvůj nejsilnější skautský zážitek, který nám můžeš sdělit?

Tak to nemusím dlouho lovit v paměti. V srpnu 1968 pořádalo Ústředí Junáka Lesní kurs v Potštejně. Byla jsem tam ještě s několika děvčaty z Dobrušky a teh-

dy Východočeského kraje, hodně děvčat bylo z Prahy. Tam jsem zažila krásné chvíle opravdového sesterství a poznala vedoucí, které v sobě měly toho opravdového, v dobrém smyslu nakažlivého skautského ducha. Přednášely nám největší skautské osobnosti. Navázaly jsme tam přátelství, která trvají dodnes. Po čtyřech nezapomenutelných dnech ale přišel 21. srpen. Hluk letadel, nejistota, likvidace tábora, slib nejmladších děvčat, loučení... Na to se nedá zapomenout.

8) Kde byl tvůj první tábor a jaký byl?

Těch pět dnů Lesního kursu se jako tábor moc počítat nedá. Takže můj první „pořádný“ tábor byl v roce 1969 v Lukavici. Byl to střediskový tábor. Na jedné louce 70 kluků, na druhé za rohem lesa 52 holek, mezi oběma táboři kuchyň a jídelna. Mám z něj spoustu dojmů, o tom by se dalo dlouho vyprávět. Stejně tak jako o druhém, oddílovém a vlastně posledním v létě 1970.

9) Pamatuješ si na svou první noční hlídku?

Tak to bylo právě na louce v Potštejně pod hradem. Přiznám se, že už nevím, jak probíhala. Bude to už 40 let. Ale vzhledem k tomu, že nejsem strašpytel a bylo mi přes dvacet, kolena se mi s největší pravděpodobností neklepala.

10) Jaké byly Tvoje začátky jako vedoucí? Měla jsi vždy jasný cíl „náplně“ schůzek/výprav/táborů?

Už jsem předeslala, že jsem skočila do „vedoucování“ rovnýma nohama a učila jsem se „za pochodu“. Ale práce s dětmi mě

moc bavila a věnovala jsem jí téměř všechen volný čas, přiznám se, že někdy i kus toho pracovního. Tehdy jsem už byla zaměstnaná a chápavý vedoucí občas přivřel oko. Takže se dá říct, že jsem se snažila být připravená.

11) Bylo nějaké dítě, které ti utkvělo z dob tvého vedoucování v hlavě?

Nad touto otázkou jsem přemýšlela nejdéle. Všechny ty prima holky mi utkvěly v hlavě. Vzpomínek je spousta. Asi je dobré a spravedlivé vzpomenout dvě skautky z naší Dvojky: Žůžu a Dědku. Po zákazu Junáka jsem se věnovala dětem a mládeži dál, v užším kroužku, aby to pány soudruhy moc nedráždilo. Žůža a Dědek mi v tom vydatně pomáhaly. Během dvaceti let prošlo naší partou dost lidiček, holky i kluci. Jezdili jsme ven, nacvičovali s kytarou nové písně k bohoslužbám, pomáhali při opravách kostelů v pohraničí. Každý rok v únoru jsme chodili Zimní pochod Údolím táborových ohňů z Rokytnice do Slatiny nad Zdobicí, na který jsme zvali svoje známé skauty i kamarády odjinud. Odchodili jsme jich dvacet, v roce 1990 už zase se skautskou vlajkou.

13/ Jaké byly začátky po znovu obnovení skautingu?

Po znovuoobnovení skautingu v roce 1989 jsme začínali opět skoro od nuly, jako v roce 1968, ale s velkou chutí a elánem. Snažila jsem se pomáhat ve středisku podle svých sil a časových možností, ne už jako vedoucí oddílu, ale spíš kde bylo potřeba. Takže jsem dělala „technické zázemí“ a pomocnou kuchařku na několika táborech v Mastech

a v Kunčině Vsi.

12) Kdybys měla porovnat tehdejší a dnešní skauting, co Ti v něm nyní chybí a v čem je naopak lepší?

Nebudu porovnávat. Skautská myšlenka je pořád stejná, záleží na každém, jak si ji vezme za svou a jestli podle skautských zásad skutečně žije. Všude, ne jen na schůzce nebo na táboře. Skautování není jen o naplnění volného času dětí. Důležité je vést děti k dobrému v duchu skautského zákona a základní lidské slušnosti. Vždycky se mi líbilo heslo „Skautem jednou, skautem navždy“. To znamená, že skauting je pro mě dobrovolně zvolený životní styl. V každém období jsou ti, kteří podle skautských zásad opravdu žijí i takoví, kteří to neberou moc vážně. Tak se snažme, aby těch prvních bylo víc.

13) Co plánuješ dál konat v letošním roce v rámci dobrušského Junáka?

Pokud bude sloužit zdraví, ráda se zúčastním střediskových akcí a budu makat na táboře v Mastech. S Maru Smolovou připravujeme další schůzky old-skautů.

ZE STARÝCH KRONIK

KRONIKA ODDÍLU SLUNEČNIC

3.oddílová schůzka 1.11.2002

Dnes jsme se sešly už v 15:30, abychom stihly vše, co je na plánu, a v 18:30 se mohly jít koukat na video. Schůzku jsme začaly v horní klubovně, kde se nás sešlo docela hodně. Nejdříve od nás Pavlač vybrala odpovědi na Písek, Plzeň a okolí a zadala nám další oblast, která se týká Krušnohorská. Hanička potom od každé družinky vybrala vyli-sované listy, které jsme měly sbírat a lisovat po dobu měsíce října. S Šárkou nám zadaly další práci na listopad. Naším úkolem je si vyrobit z rákosí a vlny takový sedáky na židli (neboli podprdelníky). Dneska nás to Šárka naučila a vyráběly jsme je až do konce schůzky. V průběhu jsme chodily do Záhořácké klubovny, kde se uskutečnila MISTRINĚ UZLOVÁNÍ 2002. U stolu tam seděly tři časoměřiči (Hanička, Pavlač a Delly), u kterých jsme měly uvázat šest základních uzlů povídu i poslepu. Také jsme tam musely u Lenory určit (poznat) tři stro-my nebo keře z našeho nového „herbáře“. Když měly všechny holky oduzlováno, čekaly jsme už jenom na výsledky. Nejdříve Pavlač vyhodnotila Písek a okolí, kde se první umístily Rosničky. Dále Hanička vyhlásila výsledky z herbáře, kde opět byly první Rosničky a výsledky ve sběru jadyder z jablek, kde vyhrály Poštoľky. Potom přišlo na řadu zveřejnit výsledky z Mistrině uzlování 2002. Na prvním místě se umístila Pidina, která obdržela putovní trofej (taková holka, která má ruce svázaný do ambuláku

–uzlu). Po vyhlášení všech věcí se někteří zájemci odebrali do ved-lejší klubovny, kde mohli vidět film Vikingové.

Peškovka

Hobití výprava 12.4. 2003

U vlaku se nás sešlo 12 (Hanka, Sára, Pavlač, Skotík, Andy, Peškovka, Matáčka, Kafka, Šárka, Kokina, Pidina a já). Vlakem jsme se nechaly zavést do Náchoda. Z nádraží jsme se vydaly směrem na Dobrošov. Bylo to dost do kopce (jak by taky ne, když má 622m n. m.). Vyšly jsme až k Jiráskově chatě, kde nás překvapili samí turisté, stánky, stoly a hudba. Pak jsme se dozvěděly, že se tam koná sraz turistů, aby oslavili začátek turistické sezóny. Tím pádem byla otevřená rozhledna na Jiráskově chatě a my jsme se tam šly podívat. Bylo docela dobře vidět. Když jsme se pokochaly výhledem, napadla nás taková hovadina. Bylo tam ještě malinko sněhu, ale i to stačilo na děláni kouliček. No a nás napadlo, že se budeme strefovat do komínu. Ale moc nám to nešlo, strefila se tam jediná Matáčka. Když už jsme se chystaly k odchodu, zastihla Šárku její kamarádka, která tam dělala s účastníkama srazu rozhovory do Náchodských novin. Na několik otázek se zeptala i Šárky a aby toho nebylo málo, její šéf si nás vyfotil. A potom jsme už konečně pokračovaly v naší cestě, která vedla přes Českou Čermnou až na rozcestí Můstek, kde na nás čekali naši Mohykáni. Ježour nám pak řekl, že právě

nastala ta chvíle, kdy se dozvíme, za co pojedem na letošní tábor. Rozdělili nás do 4 skupin podle období, kdy jsme se narodili. (Jarňáci, Letňáci, Podzimníci, Zimníci) V těchto skupinách jsme měli rozluštit zprávu, která byla zašifrovaná do jednoduché šifry. Ale bylo to ztížené tím, že si tu zprávu připnul Ota na batoh. Po rozluštění šifry nám vyšlo toto: „A ELBERETH GILTHONIEL SILIVREN PENNA MIRIEL OMENAL AGLAR ELENAH GILTHONIEL ELBERETH.“ A druhá část byla: „UVIDĚL ZÁŘIT HVĚZDY, KDO V ZÁLUDNÝCH MOŘÍCH VZPOMÍNÁ, AČ DALEKÁ JE OTČINA.“ No a komu to ještě nedošlo, tak jedem na tábor v duchu Pána prstenu.

Po této hře jsme šli zase každý svou cestou. Mohykáni do Náchoda a my takovým krásným údolím do Pekla. Odtamtud strašným krpálem na vyhlídku Koníčka a dál do Nového Města. Odtud nás vlak dovezl domů. A Hanka nám ještě rozdala přihlášky na tábor –to bylo takové pěkné zakončení naší bezva výpravy.

Čga

Výprava k Plačtivé skále, a pak ještě kousek dále - sobota 26.6.2004

K Plačtivé skále, tj. soutok Zdobnice a Řičky, jsme se chystaly už dlouho. Čekaly jsme, až bude opravdu hezky. A vyplatilo se. Na nádraží se nás sešlo 9: Šimča, Morče, Lenča, Pidina, Hamina, Andy, Eliška, Šárka K. a já.

Cesta vlakem byla dnes opravdu exkluzivní: z Dobrušky do Opočna byl k naší lokálce připojen kinematograf (promítání ale nebylo, škoda), vlak do Týniště měl zpoždění, rychlíku z Týniště do Doudleb se zase v Častolovicích porouchala mašina (aspoň jsme si pořádně užily stání ve vydýchané chodbíce...), 2x jsme potkaly revizorku, ve vlaku do Rokytnice Elišku oslovil neznámý turista, byly 2 tunely a viděly jsme muflony. No ale nakonec jsme šťastně dorazily do Rokytnice, dále už jdeme po svých... Čekala nás krásná dlouhá alej starých listnáčů (do jednoho se dalo i vlézt). Brzy jsme došly na most a odtud po proudu Říčky

j jsme pokračovaly Julinčiným údolím, to byla krása... Na závěr jsme Říčku přebrodivy (prý byla studenější než Orlice) a už nás sluníčko vítalo na Plačtivé skále. Tady jsme svačily, fotily a užívaly klidu přírody. A sbíraly síly na výstup z údolí Zdobnice, během kterého nás zastihla desetiminutová přepřška. Sotva jsme však vyšly z lesa, bylo zase krásně, výhledy na hory... Co víc si přát??? Lesní cestou jsme došly do Javornice a po silnici dále na Čihadlo (tady jsme si natrhaly první letošní borůvky!!!) a pokračovaly přes Včelný na Studánku (jednou jsme tu byly na Svojsíkových závodech, to jak jsme se ztratily...). Zelená značka

nás pak vedla dál kolem koupaliště až do Rychnova, cestou byly zase krásné výhledy, hrály jsme hru „Kdo první uvidí...“. No a v Rychnově, tam mají „teda pěkně divnou ulici, protože tam jsou všude ostříhané stromy a všude rostou růže...“ (autorem citátu je Morče). Zbýl nám ještě čas, takže jsme stihly zajít na zmrzlinu. Cestou zpátky v autobuse všechny holky usnuly. Moc se mi to líbilo (a snad i nám).

Hanka

VÝZVA

Máte dobrý nápad týkající se Totemu a chcete se o něj s námi podělit? Nebo máte dokonce příspěvek, který chcete uveřejnit? A nebo hodně fotíte a rádi byste doplnili některé články? Rádi s vámi budeme spolupracovat! Stačí napsat na níže uvedené e-maily nebo na centrální e-mail: obeznik.totem@seznam.cz.

Těšíme se!

UZÁVĚRKA ČÍSLA ...

NEDĚLE 27.4. 2008

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE ...

1.5. 2008

- rozhovor s osobností dobrošského skautingu
- společná fotografie „nakrojovaných“
- článek o Jarním ohni
- a mnoho dalšího ...

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA: Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz
Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz
Pavlína Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz
Veronika Štaffová - cga@seznam.cz

PŘISPĚLI: Kateřina Kubečková, Simona Zetková, Kristýna Poláčková,
Pavlína Čiháčková, Veronika Štaffová, Jiří Štaffa, Vojtěch Hanousek,
Vlastimil Jelen, Jan Friede

FOTOGRAFIE: Petr Lukášek, Petr Beneš, Ondřej Němeček, oddíl Meďátek

JAZYKOVÁ KOREKTURA: Veronika Štaffová, Ondřej Němeček

OBÁLKA (KRESBA): Veronika Štaffová

Za jakékoli pravopisné chyby, nepravdivé údaje apod. se omlouváme, není to naschvál!

**Vodu neoceníme, dokud nám nevyschne studna,
a to platí o všem v životě.**

Benjamin Franklin